

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119230598
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6119230598.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom v Českej republike, Hradec Králové, ul. Československé armády 954/7, IČO: 24785199, zastúpený JUDr. Jiřím Šmídom, usadeným euroadvokátom, ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47255773, so sídlom Ul. Svornosti 43, Bratislava, proti žalovanej: D. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., ul. O. XX, zastúpená zástupcom: JUDr. Juraj Klimčo s.r.o., so sídlom Bobot 176, o zaplatenie 22.186,86 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 22.186,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.983,45 eur od 10.07.2016 do zaplatenia.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Dňa 27.05.2019 bola Okresnému súdu Trenčín postúpená od Okresného súdu Banská Bystrica žaloba žalobcu, ktorou sa v spojení s podaním zo dňa 28.01.2019, proti žalovanej domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 22.186,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.983,45 eur od 10.07.2016 do zaplatenia.

1.2 Túto žalobu odôvodnil tým, že žalovaná a právny predchodca žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., (ďalej aj ako „OTP“ alebo „pôvodný veriteľ“ alebo „Banka“) uzatvorili dňa 08.10.2013 Zmluvu o OTP refinanc exprese č. 182/3010/13SU (ďalej aj ako „zmluva“, resp. „úverová zmluva“). Na základe tejto zmluvy poskytla OTP žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 25 000 eur. Peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na bežný úverový účet, ktorý mala žalovaná vedený v Banke. Účel úveru bol účelový. Žalovaná sa v zmluve zaviazala tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 119 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 3. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená zmluva, tj. 03.12.2013, a posledná splátka bola splatná 120 mesiacov po uzatvorení zmluvy tj. 03.10.2023. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v orámovanej časti zmluvy tj. 8,82% p.a.. Ďalšie poplatky, ktoré bol žalovaný pre konkrétne prípady povinný uhradiť vyplývajú zo zmluvy. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť činila 37.782,86 eur.

1.3 Ďalej žalobca uviedol, že žalovaná pôvodnému veriteľovi však nehradila splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo zmluvy a dňa 07.05.2016 zaslal žalovanej výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovanú ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 03.01.2016 a ku dňu zosplatenia tak bola viacej ako 3 mesiace

v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaná úver neuhradila, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil dopisom zo dňa 16.06.2016, ktorý bol žalovanej doručený dňa 29.06.2016 úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, tj. 09.07.2016. Žalovaná uhradila v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 9.737,12 eur. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. Celková výška každej jednotlivkej splátky je uvedená u dátumu úhrady zvýrazneným písmom s poznámkou „Splátka úveru“. V platobnej histórii je uvedené koľko z danej splátky bolo započítané na istinu (viď pravý stĺpec platobnej histórie) a koľko na úroky. Orámovaná časť platobnej histórie v hlavičke každého listu sa vzťahuje len na istinu úveru a teda v celkovej dlžnej čiastke nie sú zohľadnené dlžné úroky a poplatky. Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 09.07.2016. Žalovaná bola ku dňu zosplatnenia úveru tj. ku dňu 09.07.2016 povinná uhradiť právnenmu predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 22.652,84 eur. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru vo výške 21.449,43 eur, riadneho úroku, napočítaného ku dňu zosplatnenia vo výške 1.197,38 eur, úrokov z omeškania, napočítaných ku dňu zosplatnenia vo výške 6,03 eur a poplatkov, splatných ku dňu zosplatnenia vo 0 eur.

1.4 Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.09.2018 došlo s účinnosťou ku dňu 06.09.2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy z banky na žalobcu. Žalovanej bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 7.9.2018. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 26.743,79 eur. Právny predchodca žalobcu napočítal ku dňu postúpeniu zmluvný úrok na 5.307,39 eur, zákonný úrok z omeškania 452,95 eur a poplatky na 0 eur. Žalobca sa v prospech žalovanej ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať zmluvný úrok a poplatky len vo výške, ktorá vyplýva zo samotného zosplatnenia úveru, t.j. zmluvný úrok len vo výške 1.197,38 eur a žiadne poplatky, pričom zákonný úrok z omeškania žalobca požaduje v kapitalizovanej výške, ktorá vyplýva zo zosplatnenia a ktorý bol napočítaný od prvého dňa omeškania do zosplatnenia vo výške 6,03 eur a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. odo dňa nasledujúceho po dňu zosplatnenia do zaplatenia. Žalovaná súčasnému veriteľovi doposiaľ neuhradila svoj záväzok ani len z časti. Posledná výzva žalobcu na zaplatenie pred podaním žaloby odoslaná žalovanej je zo dňa 10.01.2019. Žalobca tak uplatňuje: dlžnú istinu vo výške 20.983,45 eur, zmluvný úrok splatný ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru vo výške 1.197,38 eur, úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do zosplatnenia v kapitalizovanej výške 6,03 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % z istiny 20.983,45 eur od 10.07.2016 do zaplatenia.

2. Na základe podanej žaloby bol v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadny odpor. V ňom uviedla to, že voči žalobcovi nemá žiadne záväzky, žalobca nemá aktívnu legitímáciu a neuznáva žalobcom žalovanú sumu.

3. K podanému odporu proti platobnému rozkazu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol najmä to, že žalobca má za to, že skutočnosti ktoré žalovaná uvádza vo svojom odpore nie sú relevantne odôvodnené a nie sú spôsobilé spochybniť platnosť uzatvorenej zmluvy. Z obsahu odporu nevyplýva žiadna skutočná procesná obrana, ktorá by mohla spochybniť nárok uplatnený v žalobe. Žalobca pokladá námietky žalovanej za účelové s cieľom akokoľvek spochybniť ustanovenia zmluvy o úvere bez relevantného odôvodnenia a s cieľom vyhnúť sa vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov. Ďalej podrobnejšie odôvodnil svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Poukázal na to, že OTP Banka Slovensko a.s., vykonala všetky úkony vyžadované právnymi predpismi k platnému postúpeniu pohľadávky: 1) vyzvala svojho klienta v omeškaní písomnosťou "Posledná výzva pred zosplatnením" zo dňa 7.5.2016 k splneniu si povinnosti, pričom zásielku adresát prevzal 11.5.2016; 2) oznámila písomnosťou "Vyhlásenie úveru za predčasne splatný" zo dňa 16.6.2016, prevzatého dňa 28.6.2016, čiže úver zosplatnil ešte pôvodný veriteľ; 3) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 5.9.2018 bola predmetná pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle platných právnych predpisov; 4) následne, bolo "Oznámenie o postúpení pohľadávky" zo dňa 7.9.2018 zaslané postupcom klientovi, ktoré sa nepodarilo doručiť.

4.1 Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Pojednávanie sa zúčastnili právni zástupcovia sporových strán. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní súdu predložila písomné vyjadrenie zo dňa 01.07.2020, v ktorom uviedla najmä to, že v "Poslednej výzve pred zosplatnením" zo dňa 7.5.2016 je celková výška nedoplatku 1872,32 eur, čo predstavuje neuhradenie minimálne 5 mesačných splátok. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky bola žalovaná preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní so splátkou splatnou dňa 03.01.2016. Žaloba vo veci bola podaná na súde v Banskej Bystrici dňa 15.02.2019 teda za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia

doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 3. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, celý dlh zosplatnil ku dňu 16.06.2016. Napriek tomu, že právny predchodca v podaní dňa 16.06.2016 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou najneskôr dňa 03.01.2016. Keďže od jej splatnosti do 16.06.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako tri mesiace, v zmysle už citovaného ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu, tak uplynula najneskôr 03.01.2019. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 15.02.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. V tomto zmysle žalovaná poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018, sp.zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6Csp/263/2017 zo dňa 28. 02. 2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 31.01.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019.

4.2 Ďalej žalovaná v tomto vyjadrení namietala aj bezúročnosť úveru, pretože zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýva zo zmluvy, v zmluve nie je uvedené aká časť z každej jednotlivkej splátky bude započítaná na istinu, aká časť na úroky a iné poplatky. Nakoniec žalovaná namietala neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy (prítom žalobca si z tejto dohody neuplatňuje žiadne právo).

5. V písomnom vyjadrení zo dňa 20.07.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca je toho názoru, že vznesená námietka premlčania žalovanej strany môže byť čiastočne relevantná. Žalobca využil možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až ku dňu 15.6.2016, kedy bol úkonom veriteľa zosplatnený celý úver predčasne. Ide pritom len o jeho právo a nie o jeho povinnosť, a preto je výlučne na veriteľovi, či úver predčasne zosplatní, alebo počká do uplynutia konečnej splatnosti úveru (teda na čas, dokiaľ sa stanú splatnými všetky splátky). V prípade mimoriadneho zosplatnenia je nutné rozlíšiť splátky a ich premlčacie doby, ktorých splatnosť nastala samostatne (t.j. pred splatnosťou celého zostatku dlhu), a u ktorých začala premlčacia doba plynúť splatnosťou celého zostatku dlhu v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia (napr. uznesenie KS Trnava, sp.zn. 24Co/228/2016 zo dňa 13.9.2017). Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok; jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivkej splátky). Znenie § 103 OZ však treba vykladať vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ustanovení § 565 OZ, ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splnenie celého dlhu. Právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky môže veriteľ len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak by veriteľ svoje právo nevyužil, pokračovala by premlčacia doba iba vo vzťahu k neuhradenej splátke. Samotnú realizáciu splatnosti dlhu ustanovenie § 565 OZ podmieňuje žiadosťou veriteľa, teda nenastáva automaticky zo zákona. Rovnako je chápaný tento inštitút v odbornej literatúre - vid' LAZÁR A KOL., Občianske právo hmotné, vyd. Iuris Libri s.r.o., Bratislava 2014, s. 207. V prípade, ak bolo medzi veriteľom a dlžníkom dojednané plnenie v splátkach, premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich splatnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa splatnosti tej splátky, ktorá nebola splnená (§ 103). V zmysle § 565 veriteľ má možnosť uplatniť právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu iba do splatnosti najbližšej splátky. Ak tak neurobí, dňom splatnosti nasledujúcej splátky prestane plynúť premlčacia doba pre celý zostávajúci dlh a jednotlivé splátky sa opäť začnú premlčovať samostatne. Tento cyklus prebieha opakovane až do okamihu, keď veriteľ po splatnosti konkrétnej splátky predchádzajúcej splátky mimoriadne nezosplatní celý zvyšok dlhu, pričom jednotlivé samostatné premlčacie lehoty predchádzajúcich splátok plynú nezmenene. Pre reálnu splatnosť pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok tak nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky (alebo

jej zostatku) najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svoje oprávnenie využiť a súčasne o zaplatenie celej pohľadávky skutočne požiadal; samozrejme s tým, že mimoriadne zosplatenie nepredíži už plynúce premlčacie lehoty jednotlivých splátok splatných pred dňom mimoriadneho zosplatenia. Žalovaná teda naplnenia zákonom stanovených podmienok pre splatnosť celého zostatku dlhu, ako i nerozlišením už nastalej splatnosti jednotlivých splátok úveru, nesprávne označila celý uplatňovaný nárok žalobcu za premlčaný. Ust. § 103 OZ upravujúci plynutie premlčacej doby odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 OZ, podľa ktorého splatnosť celého dlhu nenastáva automaticky zo zákona (nezaplatením splátky, po vykonanej poslednej úhrade), ale umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (tým nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou-ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky. Je nevyhnutné rozlíšiť splátky, ktorých splatnosť nastala samostatne pred splatnosťou celého zostatku dlhu, a u ktorých začala premlčacia doba plynúť splatnosťou celého zostatku dlhu, ak došlo k tejto právne významnej skutočnosti. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka stanoví začiatok plynutia premlčacej doby teda tak, že pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať tú splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti dlhu, pretože iba tá jediná zároveň zodpovedá nárokom ustanovenia § 565 veta druhá OZ (Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.). Pokiaľ totiž ešte nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Ak by totiž následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej historicky omeškanej splátky, tak by sa mohol posunúť začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich - ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom takto chápanej a aplikovanej zročnosti okamžité premlčanie celého dlhu. Takýto následok je však zásadne neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Prostriedok ochrany veriteľa pred následkami nedodržania finančnej disciplíny dlžníkom, tak z princípu nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok. S ohľadom na vyššie uvedené považuje žalobca za splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba splátok splatných v dôsledku mimoriadneho zosplatenia, 31. splátku splatnú k 3.6.2016, nakoľko celý dlh bol veriteľom mimoriadne zosplatený s účinnosťou ku 15.6.2016 a uvedená splátka bezprostredne predchádzala okamihu mimoriadneho zosplatenia. S ohľadom na princíp právnej istoty však zároveň žalobca pripúšťa, že pre jednotlivé nezaplatené splátky splatné pred 15.6.2016 plynú premlčacia doba naďalej individuálne od dňa zročnosti tej-ktorej splátky. V zmysle zmluvy sa žalovaná zaviazala predmetný úver nasledovne: - 1. splátka vo výške 315,91 eur splatná k 3.12.2013, 2. až 118. splátka vo 315,91 eur splatné vždy k 3. dňu príslušného mesiaca, a 119. splátka vo výške 315,60 eur splatná k 3.10.2023. Čiže v období 12/2013 až 6/2016 (vrátane) to zodpovedalo celkovo 31 splátok v celkovej hodnote 9.793,21 eur (t.j. 31 x 315,91 eur), pričom žalovaná v prospech predpísaných splátok tohto úveru v tomto období zaplatila na splátkach iba 8.367,77 eur. Námietku premlčania žalovanej tak možno v tomto prípade akceptovať pre splátky a časti jednotlivých nezaplatených splátok splatných pred dňom 15.2.2016, keďže žalobný návrh bol podaný dňa 15.2.2019.

6. Dňa 08.09.2020 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej, v ktorom uviedol najmä to, že nakoľko v dotknutej Zmluve absentujú podstatné náležitosti vyžadované dotknutým zákonom je zmluva v zmysle jeho ust. § 11 bezúročná a bez poplatkov (k tomu rozsudok KS TN 4Co/359/17 z 21.6.2018). Dňom 3.5.2015 bola zvýšená výška úrokovej sadzby a teda aj výška splátky z dôvodu nesplnenia požiadavky na zľavu a výška mesačnej anuitnej splátky sa zvýšila na 335,57 eur. Žalobca zaslal prehľad splátok, ktorý nezobrazuje reálny stav, nakoľko nezohľadnil v predpise splátok zvýšenú splátku od 3.5.2015. Podľa tohto oznámenia ku dňu 3.6.2014 sa splátka zmenila na sumu : 335,57 eur a teda ku dňu zosplatenia mali byť uhradené splátky vo výške 10.284,71 eur. Žalovaná uhradila do zosplatenia sumu 8524,17 eur. Ku dňu zosplatenia teda bola žalovaná v omeškanií so splátkami: - vo výške 1726,54 eur /suma úhrad aj s poplatkom a úrokom z omeškania/, - vo výške 1.882,94 eur /suma úhrad bez započítania úhrad poplatkov a úrokov/. V oboch prípadoch je neuhradených viac ako 5 splátok a teda úver bol zosplatený kvôli neuhradeniu splátky 3.1.2016.

7.1 Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca zotrúva na svojej doterajšej argumentácii a ďalšiu už neprezentuje.

7.2 Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach. V danom spore je skutkový stav od počiatku jasný a v zásade niet čo dokazovať. Tento skutkový stav vyplýva z predložených listinných dôkazov. Preto je úlohou súdu v zmysle zásady iura novit curia právne vec posúdiť a správne aplikovať na zistený skutkový stav právne predpisy. Právny názor žalovanej strany nie je dôležitý, dôležitý je právny názor súdu. Odborná literatúra žalovanú stranu nezaujíma. K tejto otázke je rôzna judikatúra, avšak väčšia časť judikatúry sa prikláňa k záverom žalovanej strany. Takisto je potrebné uviesť, že žiadna interpretácia nie je všeobecne záväzná, záväzný je len výklad súdu v konkrétnom spore. V zmysle CSP sa kladie dôraz aj na súdnu judikatúru, čo je takisto potrebné dodržať. Preto žalovaná uvádza, že nemá námietky, aby v danom prípade súd našiel právo, pričom žalovaná dôvodne vznesla námietku premlčania práva žalobcu.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli súdu predložené, a to: č. l. 6 výpis OTP banky Slovensko, a.s., č. l. 6 rubová strana - č. l. 9 výpis z účtu, č. l. 10 rubová strana podací hárok, č. l. 11 štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, č. l. 12 rubová strana informácia o RPMN, č. l. 13 predžalobná výzva, č. l. 13 rubová strana oznámenie o postúpení pohľadávky, č. l. 14 kópie doručeníek, č. l. 14 rubová strana - č. l. 18 kópia zmluvy o úvere, č. l. 19 výzva pred zosplatnením s kópiou doručeny, č. l. 20 výzva pred zosplatnením s kópiou doručeny, č. l. 21 rubová strana vyhlásenie úveru za predčasne splatený, č. l. 23 zmluva o postúpení pohľadávok, č. l. 27 oznámenie o postúpení pohľadávky a odovzdávajúci protokol, č. l. 110 oznámenie o zrušení zľavy úrokovej sadzby v úverovej zmluve. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov.

9. Dňa 08.10.2013 uzavrela OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľ, so žalovanou ako dlžníkom a Petrom Patkom ako druhým spoludlžníkom, úverovú zmluvu č. 182/3010/13SU, označenú ako „Zmluva o otp REFINANC exprese“, na základe ktorej dlžníci čerpali od veriteľa peňažné prostriedky v sume 25.000 eur, ako úver. Úrok bol dohodnutý pevnou sadzbou vo výške 8,82 % ročne. Účel úveru bolo splatenie úverov. RPMN bola uvedená vo výške 9,38 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená v sume 37.782,86 eur. Priemerná RPMN bola uvedená vo výške 13,44 %. Splácanie úveru bolo dohodnuté v mesačných splátkach v počte 119, pričom prvá bola splatná dňa 03.12.2013 v sume 315,91 eur a posledná dňa 03.10.2023 v sume 315,60 eur. Tento termín bol aj konečnou splatnosťou úveru. Všetky náležitosti zmluvy, resp. zmluvné podmienky vyplývajú z textu zmluvy, ktorej kópia je na č.l. 14 až 18 spisu. Dlžníci úver riadne nesplácali, dostali sa do omeškania s platením pravidelných mesačných splátok úveru. Listami zo dňa 07.05.2016 (č.l. 19 a 20 spisu) veriteľ vyzval dlžníkov na uhradenie zameškaných splátok úveru spolu v sume 1.872,32 eur do 15 dní od doručenia výzvy, inak úver zosplatní v zmysle tam uvedeného § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Žalovanej bol tento list doručený dňa 11.05.2016. Listom zo dňa 16.06.2016 (na č.l. 21 rubová strana) veriteľ oznámil obom dlžníkom, že úver vyhlasuje za predčasne splatný, vrátane úrokov a poplatkov. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatným viazal na 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Ku dňu 15.06.2016 predstavovala dlžná suma 22.652,84 eur, pričom bola tvorená istinou v sume 21.449,43 eur, úrokmi v sume 1.197,38 eur a úrokmi z omeškania v sume 6,03 eur. Takisto veriteľ upovedomil dlžníkov o práve postúpiť túto pohľadávku veriteľa na inú osobu. Tento list bol žalovanej doručený dňa 28.06.2016 a spoludlžníkovi Petrovi Patkovi dňa 29.06.2016. Zmluvou o postúpení pohľadávok na č.l. 23 veriteľ, banka, postúpil dňa 05.09.2018 pohľadávku z úverovej zmluvy na žalobcu. Listom zo dňa 07.09.2018 na č.l. 13 rubová strana, oznámil postupca dlžníkom postúpenie pohľadávky na žalobcu.

10.1 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.2 Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

10.3 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

10.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.5 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10.6 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10.7 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10.8 Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10.9 Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10.10 Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10.11 Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10.12 Podľa § 517 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.13 Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11.1 Na zistený skutkový stav súd aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

11.2 Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanej rozhodnutia súdu o splnení zmluvnej povinnosti žalovanej z úverovej zmluvy, a to zaplataenia dlžnej istiny úveru spolu s úrokom z omeškania, a vyčísleným úrokom ako príslušenstvom pohľadávky.

11.3 Úvodom tejto časti odôvodnenia rozsudku je potrebné uviesť, že žalobca je singulárnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalovanej v záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený predmetnou úverovou zmluvou, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní postupca (veriteľ) konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná, resp. dlžníci, boli fyzickými osobami a nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

11.4 Žalovaná je v zmysle zmluvy jednou z dvoch úverových dlžníkov, pričom ich záväzok je v zmysle úverovej zmluvy solidárny. V takom prípade môže veriteľ žalobou požadovať svoju pohľadávku v celosti od každého zo solidárnych dlžníkov. Tak je tomu aj v tomto prípade, kedy žalobca zažaloval iba žalovanú. Dôvod takéhoto postupu žalobcu je pre súd irelevantný. V tomto smere je žaloba dôvodná. Aktívnu legitímáciu žalobcu v spore má súd za riadne preukázanú predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok, aj za dodržania postupu podľa § 92 ods.3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11.5 Procesná obrana žalovanej spočívala najmä vo vznesenej námietke premlčania a ako uviedol aj právny zástupca žalovanej, skutkový stav je pre sporové strany jasný. Otázne bolo len právne posúdenie súdom, a to najmä vzhľadom na vznesenú námietku premlčania. Súd však stručne reaguje aj na tvrdenie žalovanej vo vyjadrení zo dňa 03.09.2020 (odsek 4.1 tohto odôvodnenia), ktoré spočívalo v tvrdení o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd preskúmal to, či úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko absencia časti z nich, by mohla znamenať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods.1 uvedeného zákona. Súd túto okolnosť uzatvára tak, že úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti a úver nemožno považovať za bezúročný. Ak žalovaná stručne poukazovala na rozsudok KSTN sp.zn. 4Co/359/17 z 21.6.2018, tak tento judikát na daný skutkový stav nedopadá, pretože v predmetnej úverovej zmluve je uvedený jasne a určite konečný termín splatnosti úveru (uvádzaný rozsudok riešil prípad, kedy tomu tak nebolo). Rovnako tak nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru to, že v zmluve nie je uvedené, koľko zo splátky úveru pripadá na istinu, úroky a poplatky, ako stručne argumentovala žalovaná. Rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, priniesol ustálenie súdnej praxe v tom zmysle, že povinnou náležitosťou úverovej zmluvy nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky. Neuvedenie takéhoto rozpisu mesačnej splátky tak nemá za následok bezúročnosť úveru.

11.6 Súd takisto stručne reaguje aj na tvrdenie žalovanej vo vyjadrení zo dňa 03.09.2020 (odsek 6 tohto odôvodnenia), ktoré spočívalo v poukaze na zvýšenie splátky úveru. Táto okolnosť je pre žalovanú bezvýznamná, pretože žalobca požaduje v žalobe nižšie (pôvodné) splátky. Rovnako tak nie je vyššia splátka úveru relevantná pre iné ako nižšie uvádzané právne posúdenie súdom. Teda na právnom posúdení námietky premlčania to nemá žiadny vplyv.

11.7 Súd ako je uvedené vyššie prioritne prihliadal na prípadné oslabenie nároku žalobcu vo forme premlčania uplatneného práva. Existencia premlčania práva má za následok zánik súdnej

vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať v súdnom konaní, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť.

11.8 Čo sa všeobecne týka premlčania, súd k tomuto inštitútu poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v jeho rozsudku sp. zn. 3Cdo 41/2012, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva oprávneného účastníka, lebo premlčaním síce jeho nárok nezániká, nemôže ho však súd priznať, ak povinný pred súdom vznesie námietku premlčania. Nárok oprávneného účastníka trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným. Počiatok premlčacej doby je v občianskoprávných vzťahoch všeobecne (objektívne) určený v § 101 OZ, podľa ktorého premlčacia doba začína bežať odo dňa, kedy právo mohlo byť vykonané po prvý raz. Takto vymedzený počiatok je vymedzený objektívne, nezávisle na poškodenom. Plynutie premlčacej doby začne odo dňa, kedy by si mohol všeobecne právo uplatniť každý, teda, kedy by mohol podať žalobu (actio nata), pričom nie je rozhodujúce, či daný subjekt bol v situácii, ktorá mu uplatnenie práva znemožňovala (nevedel o práve, výkon práva mu znemožňovala choroba a pod.). Ide o objektívne určený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý sa odvíja od právnych skutočností, prípadne udalostí, ktorých vznik či existencia sú nezávislé od úrovne vedomia (znalostí) oprávneného účastníka zodpovednostného vzťahu. Zásada hospodárnosti konania musí pritom viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie, napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne (pozri napr. R 29/1983). Premlčanie ako zákonom stanovený inštitút slúži na naplnenie zásady právnej istoty, pretože svojou podstatou tiež bráni otváraní sporných otázok po uplynutí neprimeranej doby a núti nositeľov práv, aby si svoje nároky uplatňovali v dobách stanovených zákonom.“

11.9 Žalobca považoval za okamih plynutia premlčacej doby deň 03.06.2016, kedy bola splatná 31. splátka úveru, nakoľko úver vyhlásil za predčasne splatný ku dňu 15.06.2016 a táto splátka bezprostredne predchádzala okamihu zosplatnenia.

11.10 Žalovaná považovala za okamih plynutia premlčacej doby deň 03.01.2016, nakoľko týmto dňom sa dostala žalovaná do omeškania so splácaním úveru a veriteľ v liste o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nešpecifikoval splátku, od ktorej odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

11.11 Bolo nesporné, že žaloba bola na súd podaná dňa 15.02.2019 (č.l. 32 spisu), preto pri dĺžke premlčacej doby 3 roky je vyriešenie právnej otázky, či premlčacia doba začala plynúť dňa 03.01.2016 alebo 03.06.2016 pre sporové strany kruciálna.

11.12 Súd po posúdení zistených skutkových okolností a po právnom posúdení konštatuje, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná a námietka premlčania žalovanej nie je dôvodná. Podľa názoru súdu premlčacia doba pre celú pohľadávku začala plynúť dňa 04.06.2016. Ako je uvedené vyššie, žaloba bola podaná na všeobecný súd dňa 15.02.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby v trvaní troch rokov.

11.13 K vyššie uvedenému záveru súd dospel takto: Veriteľ v oznámení o zosplatnení úveru neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky si uplatnil toto právo. Súd aplikáciou § 565 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého môže veriteľ použiť právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky), § 103 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.) a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.) dospel k záveru, že veriteľ mohol zosplatiť celý úver pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 03.06.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu splatnosti celého dlhu z úveru. Žalovaná a jej spoludlžník boli v omeškaní už dňa 03.01.2016,

čo bolo medzi sporovými stranami nesporné. Podmienka omeškania dlžníka (spotrebiteľa) dlhšie ako tri mesiace, tak bola splnená. Veriteľ Listom zo dňa 07.05.2016 dlžníkov upozornil v lehote dlhšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a dňa 16.06.2016 úver zosplatnil. Keďže v oznámení o zosplatnení úveru neuviedol pre nezaplatenie ktorej splátky si uplatnil toto právo, je zrejmé, že sa právo zosplatniť úver dňa 16.06.2016 mohlo uplatniť do splatnosti najbližšej splátky, ktorá bola v danom prípade splatná dňa 03.07.2016. Ak by dlžníci neboli v tom čase už v omeškaní so splátkou splatnou dňa 03.06.2016, nemohol by veriteľ zosplatniť celý úver. V tomto smere súd prisvedčuje aj správnosti argumentácii žalobcu, že ak by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (čo nie je vylúčené pri úverových vzťahoch, ktoré trvajú aj 20 rokov) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom takto chápanej a aplikovanej zročnosti okamžité premlčanie celého dlhu, čo je záver zjavne absurdný.

11.14 V tomto smere súd poukazuje na rovnaký právny názor Krajského súdu v Trnave uvedený v rozsudku sp.zn. 24Co/228/2016 z 13.09.2017. Z neho vyplýva, že: „Ustanovenie § 103 O.z., upravujúce plynutie premlčacej doby odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 O.z., podľa ktorého splatnosť celého dlhu nenastáva automaticky zo zákona (nezaplatením splátky, po vykonanej poslednej úhrade). Ustanovenie § 565 O.z. len umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (tým nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky.“

11.15 Ak žalovaná poukazovala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019 z 22.10.2019, ktorý súdu aj predložila spolu s vyjadrením, tak záver súdu tam prijatý by neprivodil úspešnosť procesnej obrany žalovanej a zamietajúci rozsudok súdu. Aj keby súd ustálil, že je potrebné považovať za splátku, pre ktorú sa stal splatným celý dlh tú, ktorej zročnosť nastala tri mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, tak by premlčacia doba začala plynúť dňa 04.03.2016. Žaloba by aj tak bola na súde podaná pred uplynutím premlčacej doby (15.02.2019).

11.16 Medzi stranami nebola sporná výška uplatnenej pohľadávky (sporná bola jej vymáhateľnosť). Súd preskúmal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky a zistil, že je dôvodná. Žaloba bola na súd podaná dňa 15.02.2019, teda žalobca má právo na nepremilčané splátky, ktorých splatnosť nastala po 15.02.2016 (nakoľko dĺžka premlčacej doby je tri roky). Ako je uvedené vyššie, žalobca má právo aj na úroky, preto má právo na splátky v sume 315,91 eur, za obdobie od 03.03.2016 do 03.10.2023. Keďže došlo k platnému vyhláseniu splatnosti celej pohľadávky, resp. celého dlhu dlžníkov z úveru k 16.06.2016, sú splatné splátky v celkovej sume 29.063,41 eur (91 x 315,91 eur + 315,60 eur). Od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanou zaplatené spolu 1.099,09 eur. Keďže žalobca si uplatnil iba sumu 22.186,86 eur, súd rešpektujúc zásadu iudex ne eat ultra petita partium - sudca nech nejde nad návrhy strán, vyjadrenú v ustanovení § 216 ods.1 Civilného sporového poriadku teda rozhodol o priznaní uplatnenej výšky pohľadávky.

11.17 Vzhľadom k tomu, že žalobca si v žalobe uplatnil právo na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.983,45 eur od dňa 10.07.2016, súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť úroky z omeškania v uplatnenej výške. V tento deň omeškanie so zaplatením sumy 20.983,45 eur na strane dlžníkov, resp. žalovanej bolo a naďalej trvá, nakoľko úver bol zosplatnený v celosti k 16.06.2016. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne, určená na základe § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

12.1 Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.3 O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca bol v konaní plne úspešný. O výške trov žalobcu rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.